

дѣхъ сѧнъ тѣжкъ, защо храмо Апблоновъ пѧдна, вѣртѣте мраморны пѧднаха, и Александру влѣзна, и бѣздеши на конь, ходише по-оулицыте, и крѣпостьта се напѣлни соевъ жито гѣсто зелено и сѹздраѧло, а войската Александрова го жѣнише.

А.О.ИНЕЙТЕ БІЛТЪ АЛЕКСАНДРИ.

Адинейте непосаѣшали Тіромаха, ами Отишли слѣдъ Александра да го гннатъ. Александру ги чакалъ въ храсталакътъ Касталійски, и нарѣдилъ войската си на три чина. На полѣто Каталійско Адинейте престигнали Александра, а той тѣтакси повелилъ да сѹдаратъ Срганите, и излезла войската Оти храсталакътъ. Адинейте като ги видѣли оуплѣшилисѧ и рекли: Днесъ нито єдина Ота насы ще се избѣви, и съ големъ стражъ излѣзли да се бѣатъ: и така се побѣдили Оти Александра.

АЛЕКСАНДРЪ ВЛЯЗЛЪ ВЪ А.О.ИНА.

Тогава Александру влѣздалъ быкоглѣва коня, влѣзналъ и се разходдалъ изъ крѣпостьта, и се молилъ на войската си да ни сѣчатъ человѣцыте: Но неможилъ да ги сѹмири. Жените и дѣца сѣдили и плакали, и се молили на Александра да ги сѹмилостики, и да пристане сѣчио. Александру като неможилъ да ги запрети Оти гнѣвѣтъ имъ, повелилъ да тѣрнатъ Сгнь на крѣпостьта. Жените,